

21 Οκτωβρίου Παρακλητικός Κανών Ἀγίου ΙΛΑΡΙΩΝΟΣ ἐπ. Μογλενῶν, Ἰερέως Ἰωήλ

ὁ ρμβ' (142) Ψαλμός καί τό Θεός Κύριος μετά τῶν στίχων αὐτοῦ.
Εἶτα τά Τροπάρια.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὡς Ἱεράρχης Μογλενῶν Ἰλαρίων, καί ἀντικείμενος λαῷ
Βογομίλων, καί τῶν Προμάχων θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ταῖς ἱκετηρίαις
σου, πρὸς Χριστὸν μὴ ἐλλίπης, ἱκετεύων πάντοτε, λυτρωθῆναι
κινδύνων, τοὺς σοὺς ἱκέτας πίστει ἀκλινεῖ, πρὸ τῆς εἰκόνης, τῆς σῆς
ἀνακράζοντας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε....

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Ἰλαρίων, δὸς τῇ ψυχῇ μου
τὴν ρῶσιν. Ἰωήλ.

Ὁδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἰλάσθητι Δέσποτα Ἰησοῦ, λιταῖς τοῦ Σοῦ δούλου, Ἰλαρίωνος
τοῦ κλεινοῦ, καμὲ τὸν ἀνάξιον ποιῆσαι, ἱκετηρίας αὐτοῦ τὰ
μελίσματα.

Λοιμώδους μιάσματος λογισμοῦ, ἰάτρευσον τάχει,
ἐνσταλάζων τὸν γλυκασμόν, τῆς μνήμης Θεοῦ ἐν διανοίᾳ, τῶν
ἐκζητούντων τὴν χάριν σου Ὅσιε.

Λυχνία πολύφωτος Μογλενῶν, δειχθεῖς Ἰλαρίων,
φωταγωγήσον καὶ ἡμῶν, τὸν νοῦν τοῦ εἰδέναι τοῦ Κυρίου, τὰς
ἐντολὰς καὶ τὸ ἅγιον θέλημα.

Θεοτοκίον.

Ἀνάστησον κείμενον ἐν βυθῷ, πολλῶν με πταισμάτων,
Θεονύμφευτε Μαριάμ, καὶ δίδου μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ πρὸς
μετάνοιαν ἵθουνον δέομαι.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ῥαθυμίας τῷ βέλει κατατρωθεῖς ἦνυσα, πᾶσαν τὴν ζωὴν μου
ἀλόγως, Πάτερ καὶ θλίβομαι· διὸ πρεσβείαις σου, διέγειρόν μου
πρὸς ἄνω, νοῦν τὸν ἀμελέστατον καὶ ἀκατάστατον.

Ἴδου ὄντως ὑπάρχω τῆς ψυχικῆς ἔρημος, μάκαρ ἀσθενείας καὶ
τρόμος, δεινὸς κατέχει με, πῶς τὴν ἐξέτασιν, τοῦ κριτηρίου ἀνθέξω,
Ἰλαρίων Ἅγιε· διό με στήριζον.

ὦ πῶς ὅλον τὸν χρόνον, τῆς βιοτῆς ἔζησα, ἐν ταῖς πονηραῖς
πραγματείαις τοῦ πολεμήτορος, καὶ νῦν ὥς ἄσωτος, ἐν τῷ ναῷ σου
προσφεύγω, ἵνα ταῖς πρεσβείαις σου, σωθῶ πανόσιε.

Θεοτοκίον.

Νῦν ὀδύρομαι Μῆτερ, καὶ ὀδυνῶμαι καὶ θλίβομαι, ὅταν
ἐννοήσω ὃ τάλας, τὰς ἀμαρτίας μου, ἀλλὰ πρεσβείαις Σου, πρὸς τὸν
Υἱὸν καὶ Θεόν Σου, θρήνους μετανοίας μοι, παράσχου τάχιστα.

Διάσωσον, ἀπὸ βορβόρου πταισμάτων ὃ Ἰλαρίων, τοὺς ἐν
πίστει καὶ μετανοίᾳ προστρέχοντας, τῇ σῇ πρεσβείᾳ παμμάκαρ καὶ
προστασίᾳ.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Πιστῶν ἄρωγός, αἵρετικῶν ἀντίπαλος, πτωχῶν ὁ τροφός, καὶ μοναζόντων σύμμαχος, δεικνύμενος τῷ βίῳ σου, ὡς ποιμὴν Μογλενῶν καὶ διδάσκαλος, μὴ ἐλλίπης λιταῖς σου πρὸς Χριστόν, ἐπισκοπῶν Ἰλαρίων τοὺς ἱκέτας σου.

Ὁδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Διανοίας τὴν ζόφωσιν, τῆς πεπωρωμένης ψυχῆς τὴν σύγχυσιν, καὶ καρδίας μου τὸν τάραχον, λῦσον Ἰλαρίων ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὅλικῶς ἐβεβήλωσα, τῆς ψυχῆς χιτῶνα ταῖς ἁμαρτίαις μου, ἀλλὰ δός μοι ἱκεσίαις σου, δάκρυα λευκᾶναι τὸ κηλίδωμα.

Σκληρυνθεὶς τῇ κακίᾳ μου, Πάτερ Ἰλαρίων πρὸς σε κατέφυγον, ἵνα εὕρω τὴν κατάνυξιν, πένθος μετανοίας καὶ τὰ δάκρυα.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Δεσπότη τοῦ τέμενος, ὅρος ἀλατόμητον καὶ κατάσκιον, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, μὴ παρίδῃς σκέπουσα τοὺς δούλους Σου.

Ὁδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἦλκωμαι δεινῶς, Ἰλαρίων ἐν τῷ σώματι, ἀσθενείαις ἀνιάτοις καὶ πικραῖς, ἀλλὰ πέποιθα ἐν σοὶ τοῦ ἰαθῆναί με.

Ψῦξον πυρετόν, τῶν πληγῶν τῆς ἀρρώστίας μου, καὶ τὸ ἄτονον κατάπαυσον σαρκός, ἐπομβρίαις Ἰλαρίων τῶν χαρίτων σου.

Ὑλῃς γεηρῶν, ὑψωθείς μακαριώτατε, ὑπεράνω τῇ ὀσίᾳ βιοτῇ, ἐκ χοδὸς τῶν κοσμικῶν ἡμᾶς ἀνύψωσον.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἐκ φθορᾶς, τῶν βροτῶν ἢ ἐξανάστασις, καὶ ἐτοίμη Θεοτόκε ἰσχυρά, προστασία καὶ βοήθεια ἢ ἄμαχος.

Ὡδὴ στ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἡδύτητα, ἀρετῶν μοι χάρισαι, ταῖς λιταῖς σου Ἰλαρίων παμμάκαρ, καὶ ἐμπαθεῖς λογισμοὺς καὶ ἀκάρπους, ἐκ τοῦ νοός μου ἐκδίωξον τέλεον, ὅπως ὑμνῶ σεμνοπρεπῶς, τοῦ Σωτῆρος τὸ ἅγιον ὄνομα.

Μεμόλυσμαι, Ἱεράρχα Ὅσιε, ταῖς σειραῖς τῶν ἀμετρήτων παθῶν μου, καὶ μολυσμοῖς λογισμῶν ἀκρασίας, κατερρύπωθην ὁ ὄντως ἀνάξιος, τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς, ἀλλ’ εὐχαῖς σου βοήθει μοι τάχιστα.

Ὁ βίος μου, Ἰλαρίων πάντιμε, ἀνομίας καὶ αἰσχροτήτος πλήρης, καὶ δυσωδίας πολλῶν ἁμαρτάδων, πρὸς τὴν ζωὴν τοῦ Χριστοῦ ἐμποδίζει με, ἀλλ’ ὥς ὁ ἄσωτος θαρρῶ, ἐκζητῆσαι τὴν σκέπην καὶ χάριν σου.

Θεοτοκίον.

Ὑπουργήσας, τῷ ἁγίῳ τόκῳ Σου, τῶν ἀνθρώπων σωτηρίαν Παρθένε, καὶ ἀνεζώωσας Εὐας τὸ γένος, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν σκηνὴν ἐξανέστησας· διὸ ἀνάστησον καὶ ἐγώ, τὸν πεσόντα ἐν λάκκῳ τῶν θλίψεων.

Διάσωσον, ἀπὸ βορβόρου πταισμάτων ὧ Ἰλαρίων, τοὺς ἐν πίστει καὶ μετανοίᾳ προστρέχοντας, τῇ σῇ πρεσβείᾳ παμμάκαρ καὶ προστασία.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὥς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. ᾠχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῇ θεολόγῳ σου γλώττῃ ἐστήριξας, τῶν Ὁρθοδόξων τὰ πάντιμα δόγματα, νῦν δὲ τῇ θείᾳ πρεσβείᾳ σου φρούρησον, Ἐπισκοπῆς τῆς ποτέ σου πληρώματα, ἀπὸ κακῶν καὶ αἱρέσεων Ἄγιε.

Προκείμενον. *Οἱ Ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσονται.*

Στ. *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ι' 9-16).

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλός, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· Ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν· καθὼς γινώσκει με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ γινώσκω τὸν Πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κακεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι. **Στ.** Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Στυλὸς ἀπερίτρεπτος, Ἐπισκοπῆς τῶν Μογλαίνων, καὶ φωστήρ ἀείφωτος, ζόφωσιν σκεδάζων τὴν τῶν αἰρέσεων, εὐσεβῶν τείχισμα, πᾶσαν ἀποκροῦν, Βογομίλων τὴν κακόνοιαν, καὶ ἀκριβέστατος, μοναστῶν κανὼν καὶ ὑπόδειγμα, φανεῖς θεομακάριστε, μὴ παρίδῃς νῦν τὴν ἰκέσιον, δέησίν μου ταύτην, φωτίζων σκοτοδίνην τὴν δεινὴν, καὶ ἀγνωσίαν ἀντίθεον, τῆς ψυχῆς μου Ὅσιε.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τὸν ἀγρὸν τῆς ψυχῆς, ἐκ τοῦ σπόρου καθᾶραι τῶν ζιζανίων φυτῶν, τοὔτέστιν τῆς κακίας, ἀργίας φιλαρχίας, καὶ δεινῆς κατακρίσεως, ἐπιστασία τῇ σῇ, ἐλπίζω Ἰλαρίων.

Ἡ πολίχνη Προμάχων, Ἰλαρίων αἰτεῖται πρὸ τῆς εἰκόνης τῆς σῆς, τὴν θείαν ἁρωγὴν σου, χαρίτων σου τὰ ρεῖθρα, καὶ εἰρήνης δωρήματα, ἐπὶ τοὺς πίστει σοφέ, ὑμνοῦντας τὸν σὸν βίον.

Νέμεις πᾶσιν εἰρήνην, τοῖς ἐν πόθῳ καρδίας καὶ εὐλαβείᾳ πολλῇ, σὲ ἐπικαλουμένοις, παμμάκαρ Ἰλαρίων, ἐκδιώκων τὸν θόρυβον, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, καὶ πτερνιστοῦ βελίαρ.

Θεοτοκίον.

Ῥεῖθρα δός μοι δακρύων, ψυχικῶν ὅπως πλύνω ἁμαρτιῶν μου πληγὰς, Παρθένε Θεοτόκε, ἡ τέξασα ἀρρήτως, τὴν πηγὴν τῆς ἀφέσεως, τὸν Ζωοδότην Χριστόν, Ὃν πάντες εὐλογοῦμεν.

Ὦδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ὡς Ἱεράρχης, παρεστηκὼς τῷ Κυρίῳ, μὴ ἐλλίπης ὑπὲρ πάντων ἱκετεύων, τῶν ἐν ἀσθενείαις, ποικίλαις τρυχομένων.

Στενάζων σφόδρα, ἐν τῇ νυκτὶ καὶ ἡμέρα, καταφεύγω τῷ ναῷ σου Ἰλαρίων, καὶ αἰτοῦμαι Πάτερ, εἰρήνευσιν τοῦ βίου.

Ἴδου τὰ πλήθη, τῶν φιλαγίων θεόφρον, εὐσεβῶς καθικετεύουσι βοῶντα· ρύου ἡμᾶς πάντας, ἐκ τῶν πικρῶν δαιμόνων.

Θεοτοκίον.

Νυγεῖς τῷ βέλει, τοῦ περνοσκόπου Παρθένε, τὴν πληγὴν μου καταγλύκανον εὐχαῖς Σου, καὶ τὴν ὑγίαν κατ' ἅμφω δώρησαί μοι.

Ὦδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰῶ ἀλαζονείας, φαρμαχθεὶς παμμάκαρ, τῆς μετανοίας καρποὺς ἀπεστέρημαι, καὶ ἀπογνοὺς καταφεύγω, τῇ ἀντιλήψει Σου.

Ὡ πόσων ἁμαρτάδων, ἔνοχος τυγχάνω, καὶ τῆς γεέννης θεόφρον οὐ δέδοικα· διὸ λιταῖς σου τὸν νοῦν μου, Χριστῷ οἰκείωσον.

Ἦνίκα τὴν σὴν κλῆσιν, Πάτερ Ἰλαρίων, ἐν τῷ νοῦ μου
προσλήψομαι σβέννυνται, τὰ ἐννοήματα πάντα τῆς ἀπογνώσεως.

Θεοτοκίον.

Λουτρῷ τῆς μετανοίας, σπούδασον Παρθένε, τὴν μολυνθεῖσαν
καθᾶραι καρδίαν μου, ἐκ τῶν ποικίλων κηλίδων τῆς ἀθυμίας μου.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,

Χαίροις τῶν Προμάχων μέγας φρουρός· χαίροις Ἀλμωπίας,
ἐγκαλλώπισμα ἱερόν· χαίροις μοναζόντων, ἀνδρῶν ὁ ποδηγέτης,
παμμακάρι Ἰλαρίων, Μογλαίνων καύχημα.

Ἔχων ἐν τοῖς στέρνοις σου τὸν Χριστόν, πάντα τὰ ἡδέα,
ἀπηρνήσω τῶν γεηρῶν, καὶ ἐπ' ὧμων ἦρας, σταυρὸν τοῦ σοῦ
Δεσπότη, ὁδεύων Ἰλαρίων, πρὸς τὰ οὐράνια.

Ὑδατα ἀπέστρεψας θολερά, τῶν αἵρετιζόντων, Ἰλαρίων ἐν
Μογλενοῖς, καὶ ταῖς ἀθολώτοις, τοῖς πίστεως ἀρδεΐαις, τὰ θρέμματα
τῆς ποιμνῆς, τῆς σῆς ἐπότισας.

Στόματα πολύφθογγα σοφιστῶν, καὶ κενῶν ῥητόρων,
Βογομίλων τῶν δυσμενῶν, ὄντως τοῖς σοῖς λόγοις, τοῖς
πνευματοκινήτοις, ἐσίγησαν θεόφρον, καὶ ἠπορήθησαν.

Πέτρου τε καὶ Παύλου τῶν μαθητῶν, τὸ σεπτὸν σεμνεῖον, ἐν
Προμάχοις τῶν Μογλενῶν, ἔστησας θεόφρον, τῇ χάριτι Κυρίου, ὡς
πύργον Ἰλαρίων, ἀκαταμάχητον.

Μνήσθητι πρεσβείαις σου καὶ ἡμῶν, τῶν ἐν ταῖς ἀνάγκαις,
τρυχομένων καὶ πειρασμοῖς, Πάτερ Ἰλαρίων, καὶ δίδου σὺ ὡς οἶδας,
ἐκάστῳ τῶν ἀνθρώπων, ταχὺ τὰ πρόσφορα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. ᾠχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ’ ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

40 Κύριε ἐλέησον

. ᾠχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε, φιλαγίων ὁ χορὸς, καὶ τῶν Ὁρθοδόξων τὸ πλῆθος, τὸν Ἰλαρίωνα, τὸν οὐρανοστήρικτον, ἄνδρα τῆς πίστεως, τῶν Προμάχων τὸν ἔφορον, Ποιμένων τὴν δόξαν, Μογλενῶν Ἐπίσκοπον, θαυμάτων αἴτιον, δεῦτε, ἱκετεύσωμεν πάντες, ἵνα ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, τύχωμεν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

**Δι’ εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς**